

ΠΕΡΙ ΘΥΣΙΩΝ

1 Ἄ μὲν γὰρ ἐν ταῖς θυσίαις οἱ μάταιοι πράττουσι καὶ ταῖς
 ἑορταῖς καὶ προσόδοις τῶν θεῶν καὶ ἅ αἰτοῦσι καὶ ἅ εὐχονται
 καὶ ἅ γινώσκουσι περὶ αὐτῶν, οὐκ οἶδα εἴ τις οὕτως κατηφής
 ἐστι καὶ λελυπημένος ὅστις οὐ γελάσεται τὴν ἀβελτερίαν ἐπι-
 βλέψας τῶν δρωμένων. καὶ πολὺ γε, οἶμαι, πρότερον τοῦ γελᾶν 5
 πρὸς ἑαυτὸν ἐξετάσει πότερον εὐσεβεῖς αὐτοὺς χρῆ καλεῖν ἢ
 τοῦναντίον θεοῖς ἐχθροὺς καὶ κακοδαίμονας, οἳ γε οὕτω ταπει-
 νὸν καὶ ἀγεννὲς τὸ θεῖον ὑπειλήφασιν ὥστε εἶναι ἀνθρώπων ἐν-
 δεῆς καὶ κολακευόμενον ἠδεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν ἀμελούμενον.

Τὰ γοῦν Αἰτωλικά πάθη καὶ τὰς τῶν Καλυδωνίων συμφορὰς 10
 καὶ τοὺς τοσοῦτους φόνους καὶ τὴν Μελεάγρου διάλυσιν, πάντα
 ταῦτα ἔργα φασὶν εἶναι τῆς Ἄρτέμιδος μεμψιμοιρούσης ὅτι
 μὴ παρελήφθη πρὸς τὴν θυσίαν ὑπὸ τοῦ Οἰνέως· οὕτως ἄρα
 βαθέως καθίκετο αὐτῆς ἢ τῶν ἱερῶν διαμαρτία. καὶ μοι δοκῶ
 ὄραν αὐτὴν ἐν τῷ οὐρανῷ τότε μόνην τῶν ἄλλων θεῶν εἰς Οἰνέως 15
 πεπορευμένων, δεινὰ ποιούσαν καὶ σχετλιάζουσαν οἷας ἑορτῆς
 ἀπολειφθήσεται.

2 Τοὺς δ' αὖ Αἰθίοπας καὶ μακαρίους καὶ τρισευδαίμονας εἶποι
 τις ἄν, εἴ γε ἀπομνημονεύοι τὴν χάριν αὐτοῖς ὃ Ζεὺς ἦν [ἐν ἀρχῇ
 τῆς Ὀμήρου ποιήσεως] πρὸς αὐτὸν ἐπεδείξαντο δώδεκα ἐξῆς 20
 ἡμέρας ἐστίασαντες, καὶ ταῦτα ἐπαγόμενον καὶ τοὺς ἄλλους
 θεοὺς. οὕτως οὐδέν, ὡς ἔοικεν, ἀμισθὶ ποιοῦσιν ὧν ποιοῦσιν,
 ἀλλὰ πωλοῦσιν τοῖς ἀνθρώποις τὰγαθὰ, καὶ ἔνεστι πρίασθαι παρ'